

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.I.1176/2023/7.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Csák Zsolt, a tanács elnöke
Dr. Schmidt Péter, előadó bíró
Dr. Domonyai Alexa, bíró
Dr. Kardos Andrea, bíró
Dr. Tuba István Krisztián, bíró

Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2024. március 26.
Az ügy tárgya: testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény
Terhelt(ek): Terhelt1

Elsőfok: Győri Törvényszék, B.85/2021/94., ítélet, tárgyalás,
2022. november 16.
Másodfok: Győri Ítéltábla, Bf.II.6/2023/8., ítélet, nyilvános ülés,
2023. április 5.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva, a Győri Törvényszék B.85/2021/94. számú és a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.II.6/2023/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye. Ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Győri Törvényszék a 2022. november 16. napján meghozott és kihirdetett B.85/2021/94. számú ítéletével Terhelt1 terheltet bűnösnek mondta ki testi sértés büntetettének kísérletében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés és (8) bekezdés 1. fordulat], valamint 3 rendbeli zaklatás vétségében [Btk. 222. § (1) bekezdés], ezért őt – halmazati büntetésül – 5 év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, 5 év járművezetéstől eltiltásra és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a terhelt a szabadságvesztés büntetés 2/3-ad részének letöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható. Rendelkezett a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés büntetés idejébe történő beszámításáról. Elrendelte a Soproni Járásbíróság 2019. május 24. napján jogerőssé vált B.218/2017/38. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap fogház fokozatú szabadságvesztés büntetés végrehajtását. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

[2] A Győri Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. április 5. napján meghozott és kihirdetett Bf.II.6/2023/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a szabadságvesztés büntetés és a járművezetéstől eltiltás időtartamát 7-7 évre, a közügyektől eltiltás időtartamát 5 évre súlyosította, helyesbítette a bűnügyi költség összegét, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] **II.** A bíróság vádról rendelkező jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt. Indítványában a testi sértés büntetével összefüggésben a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 649. § (1) bekezdés b) pont bb) alpontja, a 2 rendbeli zaklatás vétsége vonatkozásában pedig a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti felülvizsgálati okot jelölte meg.

[4] A védő álláspontja szerint az életveszélyt okozó testi sértés minősítése anyagi jogi jogszabályt sért, és erre figyelemmel az ennek alapján kiszabott büntetés törvénysértő. Kiemelte, hogy az irányadó tényállás szerint nem elütés, hanem elsodrás történt, az érintett járművek tömegének jelentős eltérése révén az elsodrás is okozhat életveszélyes sérülést, azonban az elkövető szándékát az alapügyben eljáró bíróságok nem vizsgálták a szükséges komplexitással, az egyedi és konkrét körülmények alapos feltárása elmaradt. Sétélmezte, hogy az ítéletábla figyelmen kívül hagyta a 3/2013. Büntető jogegységi határozatban foglaltakat, a cselekményhez használt eszközön túlmenően nem értékelte a további releváns tényezőket, így az elkövetés módját és annak körülményeit, ezért a terhelt szándékára megalapozatlan következtetést vont le. Megalapozatlannak tartotta a másodfokú bíróság azon megállapítását, mely szerint a súlyosabb eredmény elmaradása mindössze a szerencsés véletlennek volt köszönhető. Hivatkozott arra, hogy az életveszélyt okozó testi sértés kapcsán az elkövetés módján, az eszköz jellegén és a sérülés célba vett helyén túlmenően vizsgálni kell, hogy az életveszélyes sérülés reális lehetőségét átfogta-e az elkövető tudata, és ebbe belenyugodva cselekedett-e, feltéve, hogy az eredmény rajta kívülálló okból elmaradt. Álláspontja szerint ennek részletes vizsgálatát elmulasztották, a minősítés csak az igazságügyi orvosszakértői véleményen alapul az eset egyedi körülményeinek, főként az elkövető szándékának alapos vizsgálata mellőzésével. Hivatkozott arra, hogy a sértett és a terhelt járművei között a sebességkülönbség rendkívül alacsony volt, amely az életveszélyes sérülés kialakulásának reális esélyét elenyészővé tette, ahogyan az is, hogy a sértett sisakot viselt, amely ugyancsak visszahatott az elkövető tudatára, arra tehát, hogy az elsodrás nem járhat életveszélyes koponyasérüléssel. A védő álláspontja szerint az elkövetés a terhelt által is észlelt füves, lankás területen történt, amely miatt a halál bekövetkeztének reális esélye szóba sem jöhetett. Mindezekre figyelemmel, a védő szerint a súlyosabb eredmény nem a véletlennek vagy elhárító magatartásnak, hanem a járművek sebességei közötti csekély különbségnek, az elütés helyetti elsodrásnak és a puhább területre esésnek tudható be, amelyből következően egyetlen körülmény sem utal arra, hogy a terhelt szándéka

életveszélyes sérülés okozása lett volna. Álláspontja szerint az életveszélyes eredmény elmaradása éppen a terheltén múlt, ezt erősítette meg a tárgyaláson meghallgatott szakértő. Az életveszély okozásának szándéka hiányában megítélése szerint csakis az okozott sérülés gyógytartama szolgálhat a minősítés alapjául, így legfeljebb a súlyos testi sértés kísérlete állapítható meg.

[5] A védő álláspontja szerint a zaklatás vétsége kapcsán a bíróság 2 rendbeli cselekmény esetében a terhelt bűnösségét a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg. tanú3 sértett esetében hiányzik a zaklatás tényállásának megvalósításához szükséges rendszeresség és tartósság, mivel a tényállás szerint a sértett részére a terhelt egy alkalommal magyarázkodó üzenetet küldött, majd az egyik Facebook-profiljáról ismerősnek jelölte. tanú1 sértett kapcsán pedig ugyancsak a rendszeres, illetve tartós elkövetés hiányának tekintette azt, hogy a terhelt 1 hónapon belül mindösszesen három alkalommal küldött a sértett részére trágár hangvételű üzenetet. Erre figyelemmel a bíróság csupán a tanú2 sérelmére elkövetett cselekményben állapíthatta volna meg a zaklatás vétségét.

[6] A védő mindezek alapján a jogerős ítélet megváltoztatását és a törvénynek megfelelő határozat meghozatalát indítványozta.

[7] A Legfőbb Ügyészség BF.1300/2023/2. számú átiratában a terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát alaptalannak tartotta. A testi sértés kapcsán rámutatott arra, hogy az irányadó tényállásra figyelemmel a terhelt közvetlen a támadás előtt bűncselekmény elkövetésére utaló kijelentéseket tett, a támadáskor pedig cselekményével csak akkor hagyott fel, amikor egy közeledő autó megzavarta. Kiemelte, hogy elsodráskor a kerékpár irányíthatatlanná válik, így az eredmény részben vagy egészben függetlenné válik a terhelttől és a sértettől, ezen túlmenően pedig nem csak a sebességkülönbség mértéke a releváns, mert jelentős körülmény az érintett járművek közötti tömegkülönbség, a járművek sebessége és iránya is. Álláspontja szerint a terhelt nem tett semmit az életveszélyes sérülés, mint lehetséges eredmény elkerülése érdekében, konkrét magatartása pedig alkalmas volt életveszély okozására, amely csak a véletlennek köszönhetően maradt el, különösen azon okból, hogy a sértett nem az úttestre, hanem a füves területre esett és sisakot viselt, amelyek azonban az elkövetőtől teljesen független körülmények.

[8] A zaklatás vétségével összefüggésben rámutatott, hogy annak elkövetési magatartása a háborgatás, amely a más nyugalma ellen irányuló egyoldalú magatartás. A Facebookon történő kapcsolatfelvétel céljából történő „jelölés” a sértett életére történő ráhatásra való törekvés, ahogyan ez történt tanú3 esetében, ez pedig háborgatás, azaz tényállásszerű magatartás. Utalt rá, hogy a terhelt más eljárásban jogerősen elbírált cselekmény során álnéven több alkalommal vette fel a sértettel Facebookon a kapcsolatot annak tudatában, hogy a sértett közeledését korábban visszautasította. A BH 2011.302. számú döntésre utalva kifejtette, hogy a háborgatással megvalósuló zaklatás megállapításához nem szükséges, hogy a sértett az üzeneteket elolvassa, elegendő, ha tudomást szerez a mindennapi életébe való önkényes beavatkozás szándékáról, ahogy ez a jelen esetben meg is valósult. tanú1 sértett kapcsán pedig – a BH 2014.169. számú döntés [30] bekezdésére utalva – kifejtette, hogy a mozzanatos, ismétlődő, időközönként visszatérő magatartás a rendszeresség megállapítását eredményezi. A rendszeresség megállapítása kapcsán relevánsnak tartotta azt is, hogy a terhelt a róla megjelent és őt elmarasztaló internetes cikk miatti felháborodása miatt a sértetti családhoz indult, így ekkor is kéretlenül kívánta velük felvenni a kapcsolatot, majd az útközben észrevett tanú1 sértetten „dühét le is vezette”.

[9] Mindezek alapján a cselekmények minősítése törvényes, a kiszabott szankció pedig az irányadó tételeknek, illetve az egyéb büntetés-kiszabási szabályoknak megfelelő, ezért a Legfőbb Ügyészség arra tett indítványt, hogy a Kúria az első- és a másodfokú ítéletet a Be.

662. § (1) bekezdése alapján, a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen hatályában tartsa fenn.

[10] A terhelt a védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványra észrevételt tett, amelyben azzal egyetértett. Beadványában kifejezetten hivatkozott arra, hogy a felülvizsgálati indítvány anyagi jogszabálysértésre vonatkozik, ezért a részletesen előadottak figyelmen kívül hagyását indítványozta, mivel tisztában van azzal, hogy azokat a Kúriának nem áll módjában figyelembe venni. A terhelt beadványa lényegében a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás egyes elemeire vonatkozik, a lefolytatott bizonyítási eljárást, a bizonyítékok értékelését támadja. A Kúria a terhelt kifejezett nyilatkozatára figyelemmel önálló felülvizsgálati indítványnak a terhelt észrevételét nem tekintette.

[11] **III.** A védő felülvizsgálati indítványa alaptalan, a Legfőbb Ügyészség átiratában írtak ténybeli és jogi alapjukat tekintve is megalapozottak.

[12] A Be. XC. fejezetében szabályozott felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, lefolytatására kizárólag a törvényben meghatározott felülvizsgálati okokra történő hivatkozással, azok fennállása esetén, a törvényi feltételek mellett van lehetőség. A felülvizsgálat törvényben meghatározott okainak köre nem bővíthető.

[13] A felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat, a bíróságok vádról rendelkező, jogerős ügydöntő határozatának egyes súlyos, törvényben meghatározott felülvizsgálati okokban megnyilvánuló jogi és nem ténybeli hiányosságainak orvoslására szolgál. A büntetőeljárás törvény ezért a 650. § (2) bekezdésében kimondja, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. A Be. 659. § (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[14] A felülvizsgálati eljárásban az irányadó tényálláshoz kötöttség olyannyira szigorú szabály, hogy a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése az alapeljárásban megállapított tényállás alapján lenne elbírállható abban az esetben is, ha a tényállás hiányos, nem kellően felderített, és ellentétes az iratok tartalmával (BH 2004.102.), vagy más megfogalmazásban: az alapügyben megállapított tényállás az irányadó, függetlenül attól, hogy az adott tényállás megalapozott-e vagy sem {Kúria, Bfv.I.415/2016/7. számú, BH 2016.264. szám alatt közzétett határozata, Kúria Bfv.II.1441/2022/7. számú határozat [48] bekezdés}.

[15] Mindezekre figyelemmel a védő felülvizsgálati indítványában foglalt azon hivatkozás, amely a szakértői véleményben, illetve a szakértő nyilatkozatában foglaltak alapján a testi sérülést okozó cselekmény esetében kíván eltérő következtetést levonni, illetőleg a terhelt észrevételében foglaltak érdemben nem bírálhatók el. A felülvizsgálati indítványban megjelölt felülvizsgálati ok vizsgálatára kizárólag az irányadó tényállás alapján kerülhet sor.

[16] A Be. 648. § a) pontja értelmében felülvizsgálatnak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt is helye van.

[17] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára figyelemmel a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[18] A Be. 659. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára tekintettel ugyancsak a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt terjeszthető elő felülvizsgálati indítvány, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[19] A Be. 651. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a terhelt javára a védő a Be. 652. § (4) bekezdése szerint, határidő nélkül nyújthat be felülvizsgálati indítványt.

[20] A Be. 659. § (5) bekezdésére tekintettel, a Kúria a jogerős ügydöntő határozatot csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálta felül, ugyanakkor a Be. 659. § (6) bekezdése alapján vizsgálta a Be. 649. § (2) bekezdésében foglalt felülvizsgálati okok esetleges fennállását.

[21] A védő indítványában megjelölt felülvizsgálati okok tekintetében a Kúriának azt kellett vizsgálnia, hogy a bíróságok által a testi épség elleni bűncselekménynek minősített cselekmény esetében az irányadó tényállás alapján törvényesen került sor az életveszély, mint minősítő körülménynek figyelembevételével megállapított, a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző, (8) bekezdés 1. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette kísérletének megállapítására.

[22] Az irányadó – másodfokú bíróság által helyesbített, illetve kiegészített – tényállás tartalmazza azt, hogy a terhelt az általa használt Ford Focus típusú személygépkocsival cím24 utcában haladva szembe találkozott a sportkerékpárjával közlekedő sértettel. A vádlott a sértett megpillantását követően visszafordult, utána ment, 23-27 km/óra sebességgel haladt és így érte utol a kerékpáron kb. 15-19 km/óra közötti sebességgel haladó sértettet. A gépkocsijával azonnal megfordulva, mintegy 23-27 km/óra sebességgel melléhajtott, őt a letekert ablakon keresztül kiabálva megfenyegette: „Meg fogtok dögleni!” kifejezéssel, ezzel egy időben fékezés nélkül a gépkocsi kormányát jobbra rántva behajtott a sértettbe. A vádlott úgy sodorta el a kerékpáron haladó sértettet, hogy a gépkocsijának a jobb első része ütközött a lábával, aki ennek következtében a kerékpárral elesett és 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett. A vádlott ekkor rögtön megállt és az árokba zuhant sértetthez sietett, őt tovább hangosan, trágár módon szidalmazta, tovább fenyegette, hogy „Meg fogtok dögleni!”. Mindeközben jobb, majd bal ököllel az arcába ütött. A vádlott még mindig feldühödve az árokban heverő kerékpárt felkapta és azt a sértett mellkasának hajította, majd észlelve, hogy egy gépkocsi közelít feléjük, az autójába visszaülve gyorsan elhajtott. A feldúlt sértett a vádlott távozását követően azonnal rendőri segítséget hívott. A bántalmazás következtében arca, mellkasa, bal válla, könyöke, csípője, térd, bokája lágy részének zúzódását, valamint a bal keze I. ujjának zúzódását és rándulását szenvedte el. A sértettet testtájékon érvényesülő erőbehatások kis vagy legfeljebb kis-közepes nagyságúak lehettek. A bal váll, könyök, csípő, térd, boka sérülés az elütéskor, míg az arc, mellkas, és bal hüvelykujj sérülése bántalmazás, ököllel arcon ütés, kerékpárnak a mellkasához dobása során keletkezhetett. A sérülések 8 napon belül gyógyuló sérüléseknek minősülnek, de a bántalmazás módja alkalmas súlyosabb, 8 napon belül gyógyuló sérülés okozására is. Egy kerékpáron közlekedő személyautó általi elsodródása alkalmas életveszélyes sérülés létrehozására, melynek elmaradása a szerencsés véletlennek köszönhető.

[23] A Kúria emellett a tényállás részének tekintette a téves ítéletszerkesztés miatt a másodfokú bíróság indokolásában szereplő azon egyértelműen ténymegállapítást, mely szerint a súlyosabb eredmény elmaradása a szerencsés véletlennek köszönhető, mivel a sértett védősisakot viselt és az árokba zuhant, nem az útestre, az autó kerekei alá {másodfokú bíróság ítélete [55] bekezdés}.

[24] A történeti tényállás a Be. 659. § (1) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban ilyen tartalommal tekinthető a jogkövetkeztetések alapjául szolgáló, irányadó tényállásnak.

[25] A megállapított tényállás alapján a jogerős ügydöntő határozat minősítése törvényes. A másodfokon eljáró ítélőtábla ebben a körben adott indokolása {másodfokú bíróság ítélete [73]-[79] bekezdés} helytálló.

[26] A Btk. 164. § (1) bekezdése szerint, aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el.

[27] A Btk. 164. § (8) bekezdése alapján a büntetés 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, ha a testi sértés életveszélyt vagy halált okoz.

[28] A Btk. 7. §-a értelmében szándékosan követi el a bűncselekményt, aki cselekményének következményeit kívánja, vagy a következményekbe belenyugszik.

[29] A megállapított tényállás alapján kétségtelen, hogy a terheltet az a szándék vezérelte, hogy a sértettnek testi sérülést okozzon. Erre utal a kerékpáron közlekedő, mozgásban lévő sértett mozgásban lévő személygépkocsival történő elsodrása, az azt megelőzően tett terhelti kijelentés, valamint az ezt követően ténylegesen kifejtett további bántalmazás, és szándékának megerősítésére vonatkozó ismételt kijelentés. A terhelt bántalmazási szándékára utal az is, hogy magatartásával csak akkor hagyott fel, amikor cselekményében őt megzavarták. Az irányadó történeti tényállás tartalmazza, hogy a terhelt elkövetési magatartása – a kerékpárral közlekedő sértett közúton, gépjárművel történő elsodrása – alkalmas volt arra, hogy a sértettnek életveszélyes sérülést okozzon, annak elmaradása kizárólag a véletlennek köszönhető.

[30] Mindezen érvek megfelelnek a 3/2013. Büntető jogegységi határozatban foglaltaknak, amelyekkel a másodfokú bíróság ítélete [74] – [78] bekezdéseiben részletesen foglalkozott. Az ezen érvelés hiányára vonatkozó védői álláspont ezért nem foghatott helyt.

[31] A terhelt az elkövetési magatartást kifejtette, az eredmény elmaradása a tényállásra figyelemmel kizárólag a véletlennek köszönhető. A Btk. 10. § (1) bekezdésére figyelemmel, a terhelt cselekménye ezért kísérleti szakban maradt (befejezett kísérlet), mivel az életveszélyt okozó testi sértés, mint eredménybűncselekmény tekintetében az elkövetési magatartás megvalósult, az azzal oksági összefüggésben álló eredmény a terhelttől független okok miatt maradt el. A védő hivatkozásával ellentétben azok a körülmények, amelyek miatt az életveszély, mint eredmény elmaradt, nem a terhelt hatókörébe eső körülmények, hanem éppen attól függetlenek, és mint ilyenek, a szerencsés véletlen esetének tekinthetők. Az, hogy a sértett sisakot viselt és az elsodrás következtében nem a közút felületére, vagy a közlekedő gépjármű kerekei alá, hanem a fűvel borított árokba esett, a terhelt hatókörén kívülálló körülmények. A személygépjárművet vezető terhelt a közlekedés sajátosságaira figyelemmel tisztában volt azzal, hogy viszonylag kisebb sebesség és csekély sebességkülönbség mellett is a személygépjármű jelentősen nagyobb tömege, mozgásának jellegzetességei, valamint a kerékpáron közlekedő sértett esetében fennálló magasabb sérülékenység, a kerékpár mozgásának esetleges kiszámíthatatlansága következtében a gépjárművel történő ütközés körülményeit nem fogja tudni uralni. A terhelt ugyancsak tisztában volt azzal, hogy az ütközés következtében a közlekedési baleset bekövetkezik és az annak hatókörében tartózkodó sértett az általa használt jármű sajátosságaira figyelemmel sérülést, akár súlyos sérülést is elszenvedhet. Az elkövetés körülményeire figyelemmel megállapítható, hogy a terhelt azzal is tisztában volt, hogy a sértett ilyen módon történő bántalmazása, a kerékpáron közlekedő sértett személygépkocsival történő elsodrása akár olyan sérülés okozásával is járhat, amely az életveszély bekövetkeztével jár. A tényállás alapján megállapíthatóan a sértett bántalmazására a terheltnek egyenes szándéka irányult, az esetleges eredmény bekövetkeztére pedig eshetőleges szándéka terjed ki, mivel a cselekményének lehetséges következményeibe egyértelműen belenyugodott. A terhelt és a sértett találkozása véletlenszerű, nem előre eltervezett volt, a találkozás időpontjában a közlekedési körülmények adottak voltak, azokat nem a terhelt alakította, így alappal nem hivatkozhat arra, hogy a bántalmazás körülményeinek megválasztásával uralni tudta magatartása következményeit. A tényállás alapján egyértelmű jogkövetkeztetés vonható le arra, hogy a terhelt a testi sérülés okozására irányuló szándéka mellett annak eredményét nem tudta

limitálni, és ilyen szándéka nem is volt. A tényállásra figyelemmel egyértelműen megállapítható a testi sérülés okozására irányuló egyenes szándéka és az eredményre kiterjedő eshetőleges szándéka is. Az ítélet tábla e körben mind az alanyi, mind a tárgyi tényezőket helyesen értékelte.

[32] A könnyű testi sértés vétsége és a súlyos testi sértés büntette kísérletének elhatárolása szempontjából nem a magatartás eredményének, hanem az elkövetői tudattartalomnak van jelentősége. A bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a vádlott tudata – a véghezviteli magatartás kifejtésének időpontjában – átfogta-e a hosszabb gyógytartamú sérülés bekövetkeztének a lehetőségét, és ezt kívánta vagy belenyugodott-e (BH 2004.491.). Ez értelemszerűen irányadó a testi sértés vétsége vagy büntette és az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének elhatárolása esetén is. Életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérlete esetén a terhelt eshetőleges szándékának az életveszélyre kell irányulnia (BH 2004.492.). Arra figyelemmel, hogy jelen ügyben az életveszélyes sérülés ténylegesen nem következett be, ezért a cselekmény kísérleti szakban maradt, a be nem következett eredményre vonatkozó gondatlanság a minősítést nem alapozhatja meg (BH 2004.492.). Az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének a megállapításánál – az elkövetés módján, az eszköz jellegén, a sérülés helyén túlmenően – azt is vizsgálni kell, hogy az életveszélyes sérülés bekövetkezésének reális lehetőségét az elkövető tudata átfogta-e, és ebbe belenyugodva cselekedett (BH2006.72.). A terhelt eshetőleges szándékára jelen ügyben egyértelmű jogkövetkeztetés vonható le. A cselekmény minősítése ekként törvényes.

[33] A Kúriának a felülvizsgálati indítvánnyal érintett 2 rendbeli zaklatás vétsége tekintetében azt kellett vizsgálnia, hogy a tényállás II. 2. a) és b) pontjában írtak alapján törvénysértően került-e sor a terhelt bűnösségének megállapítására.

[34] A Kúria rámutat arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban irányadó történeti tényállásnak az ítélet teljes történeti tényállását kell tekinteni attól függetlenül, hogy a releváns ténymegállapítások annak mely részében szerepelnek. A védő felülvizsgálati indítványában a sértettek magánéletébe, mindennapi életvitelébe történő önkényes beavatkozás terhelti célzata, valamint a háborgatás rendszeressége körében indokolatlanul hagyta figyelmen kívül a tényállás II. 2. a) és b) pontján kívüli, azonban ugyancsak erre a cselekményre vonatkozó egyéb ténymegállapításait. Ilyen ténymegállapításnak tekinthetőek az elsőfokú bíróság ítélete [6]-[9] bekezdéseiben rögzített ténymegállapítások, amelyek 2013. évtől kezdődően részletezik a sértettek és a terhelt kapcsolatát. A hivatkozott tényállásrész 2015-től kezdődően 2018-ig terjedő időszakban tartalmazza a terhelt tanú3 és családtagjai, így testvérei, tanúl és tanú2 vonatkozásában tanúsított magatartását, amelyeket figyelembe véve egyértelmű és helyes következtetés vonható le azon szándékára, hogy mind tanú3, mind tanúl sértett magánéletébe önkényesen beavatkozzon, és a háborgatás tényére, annak rendszerességére is. A Legfőbb Ügyészség emellett helyesen hivatkozott arra, hogy ugyancsak a háborgatás szándékára és célzatára utal az elsőfokú bíróság tényállásának [10] bekezdés első mondatában foglalt ténymegállapítás is.

[35] A Btk. 222. § (1) bekezdése értelmében, aki abból a célból, hogy más megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen vagy tartósan háborgatja, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt 1 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[36] A Kúria a BH 2011.302. számon közzétett döntésében kifejtette, a zaklatás bűncselekménye elkövetési magatartása ez esetben a háborgatás. Aki háborgat, az más a nyugalmaiban zavarja meg a rendszeres vagy tartós, tolakodó, zaklató, kapcsolatteremtő magatartásával. Ebből a szempontból viszont érdektelen a magatartás irányultsága, annak pozitív vagy negatív hangvétele, sőt az sem szükséges a tényállásszerű magatartás megállapításához, hogy a neki elküldött üzenetek tartalmáról a sértett egyáltalán tudomást

szerezzen. Az üzenetek elolvasása nélkül is megvalósul a bűncselekmény, ha a kapcsolatfelvételre irányuló magatartás a sértett életébe történő rendszeres és önkényes beavatkozás céljával történik. A sértett akarata ellenében való kapcsolatfelvételi kísérletek jelentős száma önmagában eredezteti azok háborgató jellegüként való megítélését, függetlenül attól, hogy a kapcsolatteremtés eszközét jelentő üzenetek milyen tartalmat hordoznak {Kúria, Bfv.II.597/2022/10. [53]-[55] bekezdés}.

[37] A háborgatás – értelemszerűen – egyoldalú magatartás, amely a meglévő nyugalmi állapotot támadja, azt kibillentí egyensúlyából. Tevéleges magatartás, azonban szóval és tettel egyaránt megvalósulhat. A háborgatás nyelvtanilag is gyakoriságot feltételez, a törvény pedig kifejezetten nyomatékosítja, hogy nem egyszeri, nem egy mozzanatú, hanem folyamatos magatartásról van szó. Ez a folyamatosság lehet rendszeres (ismétlődő, időközönként visszatérő) vagy tartós, folytonos {Kúria, Bfv.III.788/2020/17. számú határozat [26]-[27] bekezdés}.

[38] Az irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy a terhelt 2015. év folyamán már tanú3 sértett részére utalásokat tett a Facebook közösségi portálon, hogy párkapcsolatot kíván vele létesíteni. tanú3 a terhelt közeledését mindvégig következetesen elutasította, az üzeneteit letiltotta, a terhelt ennek ellenére más néven regisztrálva magát, továbbra is üzeneteket küldött részére. 2016. évtől 2018 júliusáig bezárólag számos alkalommal követte őt gyalogosan és gépkocsival a lakóhelyéig vagy munkába menet, illetve a sértett profiljából származó, a sértettől és ismerőseiről készült fotókat osztott meg, álnév alatt regisztrálva a Facebookon. A terheltet 2019. május 24. napján jogerősen elítélték zaklatás vétsége és más bűncselekmények miatt, melynek tárgyát képező bűncselekmények közül az utolsót a terhelt 2018. július 18. napján követte el a sértett sérelmére. A büntetőeljárások kezdeményezésére azért került sor, mert a sértett és családtagjai hiába szólították fel a terheltet cselekményei abbahagyására. A terheltet emellett 2021. február 17-én jogerősen, életveszélyt okozó testi sértés büntette, könnyű testi sértés vétsége és személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó cselekménnyel elkövetett zaklatás vétsége miatt 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélték. Az életveszélyt okozó testi sértés büntette tanú3 sértett barátja volt, a terhelt pedig ezen büntetőeljárás tartama alatt sem hagyott fel azzal a zaklató magatartásával, amit korábban is tanúsított tanú3, valamint testvérei, tanú1 és tanú2 vonatkozásában. A tényállás alapján a terhelt a tanú1 sértett sérelmére elkövetett testi épség elleni bűncselekményt is akkor követte el, amikor felháborodásában éppen a sértetti családhoz indult. A tényállás ezen megállapításait figyelembe véve a II. 2. a) és b) pontban írt magatartások tekintetében mind azok törvényben megkívánt célzata, mind a háborgatás rendszeressége megállapítható, így a terhelt bűnösségének megállapítására a 2 rendbeli, Btk. 222. § (1) bekezdésébe ütköző zaklatás vétsége miatt törvényesen került sor.

[39] IV. Mindezekre tekintettel a Kúria – arra is figyelemmel, hogy a Be. 649. § (2) bekezdésében meghatározott felülvizsgálati okot nem állapított meg – a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsulésen, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdése szerinti összetételű tanácsban eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatokat hatályában fenntartotta, mert a terhelt védője felülvizsgálati indítványának nem adott helyt.

[40] A Be. 6. § (4) bekezdése értelmében a Kúria végzése ellen fellebbezésnek, a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja alapján pedig felülvizsgálatnak nincs helye.

[41] A Be. 650. § (6) bekezdése kimondja: minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul.

[42] A Be. 650. § (7) bekezdése értelmében felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal – még más jogosult által is – csak egyszer nyújtható be.

Budapest, 2024. március 26.

Dr. Csák Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Schmidt Péter s.k. előadó bíró, Dr. Domonyai Alexa s.k. bíró, Dr. Kardos Andrea s.k. bíró, Dr. Tuba István Krisztián s.k. bíró